

Пише: Војислав М. Станојчић
четвртак, 23 јул 2015 16:59

ББЦ је 6. јула гледаоцима у Британији први пут приказао свој полчасовни документарни филм “Смртоносна опомена. Поново у Сребреници”, а три репризе су уследиле већ 18. јула. И вероватно ће их бити још. ББЦ је, што је јасно већ из наслова, док су стручњаци из Форин офиса смишљали, писали и преправљали своју резолуцију за Уједињене нације, урадио свој део посла, те се и он успешно уклопио у кампању за још једно обележавање српског народа као геноцидног.

Новинарка-наратор Миријам Франсоаз-Сера и редитељ Гилијен Банкрофт проценили су да ће гледаоцима сребреничку трагедију најбоље представити ако се у овом документарцу појаве и четворо енглеских двадесетогодишњака и тиме посебно истакне колики је био злочин ликвидација младића муслимана који су 1995. били њихових година.

Енглески *Телеграф* објавио је 19. јула утиске једнога од њих, Абдуле Фарука, студента медицине из Лондона. Он најпре каже како је знао понешто о геноциду у Европи током Другог светског рата, али да је право значење те речи схватио тек када је у Меморијалном центру у Поточарима гледао видео-снимке са сценама убијања заробљеника.

“Страшно је”, пише он, ”што смо ми, Европљани, допустили да се историја понови на такав начин, а још је горе што се за тај масакр од пре двадесет година а веома мало зна, иако је овде убијено 8.000 људи. У знак саосећања са њиховим породицама, требало би да их се сваког 11. јула сећамо, исто онако као што се сећамо жртава из Другог светског рата. Истина, Европски парламент усвојио је 2009. године резолуцију о Сребреници, али је Уједињено краљевство једина држава која ју је досад званично прихватила. Срамота је што су обавештајне службе знале да ће генерал Младић заузети Сребреницу како би је `очистио`, али су хиљаде људи страдале јер Уједињене нације нису ништа предузеле да то спрече.”

Пише: Војислав М. Станојчић
четвртак, 23 јул 2015 16:59

Абдула Фарук одбио је да се рукује са председником општине Сребреница Милошем Миловановићем “не зато што је Србин”, како каже, “већ што негира да се овде догодио геноцид”. А пошто касније додаје како је несхватљиво што је Русија спречила усвајање британске резолуције у Уједињеним нацијама, вероватно би одбио и пружену руку неког Руса (разуме се, не што је Рус - већ што не признаје геноцид).

Смртоносна опомена, или шта зна један лондонски студент о Сребреници, а не зна о Братунцу

Пише: Војислав М. Станојчић
четвртак, 23 јул 2015 16:59

Смртосна опомена, или шта зна један лондонски студент о Сребреници, а не зна о Братунцу

Пише: Војислав М. Станојчић
четвртак, 23 јул 2015 16:59

